

Cuvântul lui Dumnezeu la Praznicul Pogorării Duhului Sfânt

Duhul și dorul Mă mână și Mă poartă pe deasupra și Mă fac cuvânt de dor peste pământ, și am cetate de popas și sunt așteptat cu masă de praznic de Rusalii în cetate, o, și sunt întâmpinat de popor adunat de sărbătoare, și zeci de mii de sfinți Îmi însoțesc coborârea, și sunt fiori de facere în văzduh ca și acum mai bine de șapte mii de ani, când celor nevăzute ale veșniciei li s-a adăugat facerea cea văzută a cerului și a pământului, iar Eu, Cuvântul cel de la început, eram la Dumnezeu și eram Fiul Său, și Dumnezeu era Cuvântul, precum este scris în cartea făcerii, și toate prin cuvânt s-au făcut, și fără el nimic nu s-a făcut din cele ce s-au făcut, o, și ce frumos a fost atunci când Dumnezeu a zis să fie lumină și a despărțit Dumnezeu lumina de întuneric și a numit lumina ziua, iar întunericul noapte, și a fost o seară și a fost o dimineață, ziua întâi!

O, pace vouă în zi de praznic de Rusalii, fiilor care-Mi țineți calea și-Mi deschideți cartea ca să-Mi așez în ea cuvântul! Avem popor adunat la praznic, fiilor, iar Eu M-am adunat cu voi și cu mulțime fără de număr de sfinți, și care doresc după voi la masa Mea cu voi.

O, pace și vouă, celor ce v-ați adunat de sărbătoare aici, în cetatea cuvântului Meu! O, ce frumos este să creadă omul până la sfârșit și să nu se piardă de pe calea credinței! De ce, oare, de ce pierd calea cei ce pier de pe cale? O, fiilor, nu este ascultare, nu este iubire de Dumnezeu, nu este sfială și smerenie, iar fără de acestea nu este credința credință până la sfârșit, și pe toate ale sale le va vedea omul cum au fost toate, așa cum omul cel zidit de mâna Mea la început a văzut apoi cât de mult a stricat la Dumnezeu și la el neascultarea lui de Făcătorul lui, și câte veacuri de oameni au luat apoi în fire despărțirea de Dumnezeu și tăgăduirea Lui din unii în alții până azi, spre marea și multa durere a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, până ce a fost să vin Eu întrupat pe pământ ca să Mă arăt și să Mă dovedesc Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, o, și ce durere atunci, precum s-a scris, căci în lume era, și lumea prin El s-a făcut, dar lumea nu L-a cunoscut, și întru ale Sale a venit, dar ai Săi nu L-au primit!

A fost însă în toate vremile o mică rămășiță păstrată în taină și care M-a primit și a crezut, și li s-a dat putere să se facă fii ai lui Dumnezeu, care nu din sânge, nu din poftă trupească, nu din poftă bărbătească, ci de la Dumnezeu s-au născut, precum este scris, și așa a fost și cu ucenicii Mei cei de acum două mii de ani de i-am avut ai Mei pe ei, și așa este și azi cu voi, cei ce ați crezut și v-ați lăsat Mie, o, fiilor, și iată, așa a mers Dumnezeu vreme după vreme cu o rămășiță aleasă prin har ca să pot Eu să ajung iarăși la început și iarăși să fiu cuvânt de facere și să fac cer nou și pământ nou, așa cum sunt scrise să se ivească și să fie, numai să aibă Dumnezeu fii cu credință pentru cele de sus pe pământ cu oamenii, o, și lucrăm ca la început prin cuvânt, fiilor, și Mi-e dor de început și Mi-e tot dor să despart lumina de întuneric, să despart apele de ape și să se arate cerul cel nou, și Mi-e dor să înnoiesc pământul și să-l împodobesc ca și la început, și Mi-e dor să fiu soare în locul soarelui și lună în locul lunii și mulțimea stelelor apoi, și Mi-e tot dor să iasă morții din pământ așa cum pământul a scos ființe vii, animale sălbatice și domestice după felul lor la facerea lumii, precum este scris, măi fiilor.

O, Mi-e dor de om și de ziua când l-am zidit din pământ după chipul Meu, o, fiilor. Mă dor aceste amintiri și Mi-e dor de facerea cea nouă a cerului și a pământului și a omului și a unui popor iubitor de Dumnezeu, și care să Mă cunoască în acest cuvânt cu care grăiesc de deasupra și Mă împart ca să fiu cunoscut în acest cuvânt, și iată, la ai Mei am bătut să intru, dar ei nu Mă cunosc și nu Mi-au deschis, iar Eu i-am părăsit ca și pe cei de acum două mii de ani și M-am dus cu Evanghelia Mea spre neamuri și-Mi strâng de ici de colo să-Mi fac turmă cu dreaptă credință, numai că iubesc și păcatul cei care-Mi află cuvântul și dau să Mă cunoască și să creadă, și iată, e multă și mare durerea Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, iar Eu vin pe pământ plângând în cuvânt de mângâiere peste oameni, dar e prea mare rătăcirea de pe pământ și e lungă de șapte mii de ani și se înnoiește prin lucrarea minciunii lui

antichrist cel ascuns sub haină de biserică, o, și se lărgeste și se lățește duhul rătăcirii de la sfârșit de timp, căci omul a furat de la Dumnezeu ceea ce era numai pentru Dumnezeu, iar dacă a furat, s-a rătăcit cât nu se poate spune sau măsura, căci toate s-au încâlcit și s-au încurcat în mintea și vederea minții omului, care a furat de la Dumnezeu și care de la început și-a zis: «*Pune-voi scaunul meu deasupra norilor, peste Cel prea înalt*», o, și și-a împlinit gândul, căci așa a făcut, că nu i-a ajuns pământul pe care i l-am dat, numai că prin umblatul lui pe deasupra nu dă de Mine cu toată știința lui furată și își zice că este știința lui, dar e furată și e fur omul care se crede că știe și că e deștept, și de deștept ce se crede zice că nu este Dumnezeu, căci ce altceva ar avea să zică cei ce s-au despărțit de Mine pentru păcat, pentru minciună, pentru înșelăciune și pentru hoinăreală de colo-colo fără de astâmpăr și fără de pricepere din cer, căci toate sunt schimbate în mintea și în vederea ochilor lui dacă și-a schimbat stăpânul, și iată-l pe om fiu vitreg al lui satana, tatăl celor despărțiți de Dumnezeu și a mincinoșilor de tot felul și rangul, cu minciuna la rang mare, și unii altora își spun mincinoși și își pun mâinile la ochi ca să nu vadă și ca să nu-și spună adevărul, ci numai minciună, și facerea mâinii omului este lucrarea lui satana, ca și mintea care îi pune mâna la lucru, îngâmându-se că știe, că descoperă sau că vede, și toate ale omului pe pământ și în pământ și în ape și în văzduh sunt numai întuneric gros, năluciri și vrăji și descântece care îi iau omului mințile și pun altceva în ele, și aceasta este vremea cea de dinaintea venirii Mele cu judecata făpturii, o, și e mare de necredință peste oamenii toți, dar am de partea Mea păsările și animalele și toate vietățile de pe pământ și din ape și din văzduh, și toate Mă recunosc și Mă mărturisesc Dumnezeu și Făcător al lor, și omul e jos de tot, e tot mai în afund, tot mai pierdut prin vremea aceasta întunecată, și prin care cuvântul Meu străbate și strigă pe ulițe că vine Domnul cu zecile de mii de sfinți ai Săi, și toate Scripturile se împlinesc așa cum au fost scrise să fie și să vină, căci Duhul Sfânt Mângâietorul vine cu ocrotirea Sa peste cei ce sunt ai Săi pe pământ la venirea Sa promisă de Mine să vină.

O, fiilor, am dorit răcoare să caut pentru durerea Mea. Duhul și dorul M-au mânat să grăiesc în amintirea facerii celei de la început, când am făcut cu cuvântul cerul și pământul și omul și toată facerea ca să i-o dăruiesc lui apoi și să am cui să-Mi arăt iubirea ființei Mele dumnezeiești. Am făcut facerea cea văzută și pe om pentru ea, și pe ea pentru om, ca să am cum să-Mi dăruiesc iubirea și să Mă fac cunoscut. Mi-e dor mereu, Mi-e dor să am cum să-Mi arăt iubirea și ființa iubitoare, dar omul Mă leapădă pentru iubirile lui, pentru voile lui, pentru mintea lui, în care s-a ascuns cu cele furate din cer și se laudă că nu este Dumnezeu în afară de el, iar Eu rămân cu dorul după el, după mângâierile care am voit să se așeze între Mine și el la facerea lui, și ca să-L poarte el pe Dumnezeu cu el, iar Eu să-l port pe el, așa cum este între Mine și Tatăl și așa cum am spus Eu acum două mii de ani pentru cei ce sunt ai Mei.

Vine Duhul Sfânt Cuvânt pe pământ și schimbă la față facerea toată și se adevărește tot cuvântul Său și Mi-e tot un foc și tot un dor cuvântul care strigă pe ulițe, și cât aș vrea să se aprindă acest foc din loc în loc, din timp în timp, ca să nu vină blestemul peste cei strigați și așteptați la masa cerului, la apa vieții!

Voi, fii ai noului Meu popor, vai vouă dacă veți fi căldicei sau reci! Așadar, zidiți-vă în Duhul Care vă hrănește și vă poartă de mână pentru slava care vine și cereți povață de urmat și părăsiți mintea de om, căci stă Duhul să-Și afle sălaș în inimile voastre tot mai larg, tot mai cu belșug, fiilor.

E mare zi de praznic împărătesc. Duhul Sfânt este numit Împărat ceresc și Mângâietor. Fiți vrednici de un așa povățuitor și mângâietor, fiilor. Eu, Domnul și Cuvântul Tatălui, vă știu bine pe fiecare, o, și aveți multe de așezat în voi și peste voi, ca să nu mai fiți voi decât sălaș al Duhului, o, fiilor. Ori de câte ori aveți prilejul, deschideți-vă auzul și lăsați Duhul să vă cerceteze pe dinăuntru și pe dinafară, ca să vă strângeți bucurii pentru vremea care vine, că dă să vină o vreme frumoasă, și nu se poate să fiți oricum pentru ea, iar cine nu va semăna cu vremea aceea nu va rămâne în ea. Vin din cer și vă învăț cu dor să semănați cu Mine, și de aceea dau să vă deprind să stați treji și vii la învățătură, și mărturisitori slavei Mele de peste voi, căci Duhul Sfânt Mângâietorul vă aduce vouă dintru ale Sale, o, fiilor.

Te cuprind în slava și mângâierea Duhului Sfânt, România Mea, țara Mea de la sfârșit de timp. Îți ȣes veșmânt de slavă ca să te împodobesc în el și să-Mi întâmpini slava Mea de peste tine, țara Mea. O, pace ȣie cu Duhul Sfânt Mângâietorul! Pace poporului român pentru înnoirea lui cea de la Dumnezeu!

Pace vouă, pace vouă, celor ce stați în ziua aceasta la masă cerească, unde sunt acum așezați toți cei care au fost în toate veacurile locuitori ai pământului, și chemați acum la masa de pomenire a lor aici, în cetate, spre multa lor mângâiere!

Taina Duhului Sfânt trece cu adierea Sa peste tot și peste toți și îmbrăȣșează cetatea cuvântului Meu, în care sunt întâmpinat când vin și-Mi las în carte cuvântul. Duhul și dorul Mă poartă pe deasupra, și dorul Îmi face cărare când vin.

Să fie lumină! Să fie ziua întâi pe pământ! Să fie lumină peste întunericul de peste tot, că a sosit această vreme!

Eu sunt lumina lumii și am nume minunat și îl așez peste cartea Mea cea de azi și peste voi, fiilor primitori de Dumnezeu, și numele Meu de peste voi se cheamă *Cuvântul lui Dumnezeu*, o, fiilor. Amin, amin, amin.

18/31.05.2026